

O sedmdesátých letech víme, že to bylo období nesvobody, v Československu panovala přísná totalita, byla znovu zavedena cenzura.

Viktor Spousta vedl v té době celkem obyčejný život. Pracoval v Xaverově, staral se o rodinu. Už od dětství ho ale přitahoval svět divadla.

V Kaprově ulici je divadélko Říše loutek, tak jsem se tam chytil, začal jsem tam pomáhat a hrát.

Tak se tam Viktor Spousta uchytil jako osvětlovač. Po vojně v roce 1974 se přes svého kamaráda Jana Hrabětu dostal ke skupině ochotníků, které vedl režisér Andrej Krob. Připravovali zrovna uvedení Havlovy Žebrácké opery a nabídli mu, aby si v ní zahrál hlavní roli Macheata.

Tenkrát když už jsme tu hru nastudovali Andrej přišel s tím kde to zahrajeme. Ted' jsem tam šel a zcela oficiálně jsem požádal, že jsem soubor, že jsme nastudovali Žebráckou operu. Nezmínil jsem se kým je přepsaná, jediný co, že tam pošlou zástupce od nich až to budem hrát a nesmíme vybírat vstupný.

Václav Havel tenkrát patřil mezi zakázané autory, přesto se skupině ochotníků podařilo uspořádat světovou premiéru jeho Žebrácké opery. Představení odehráli 1.listopadu roku 1975 v hospodě U Čelikovských v Horních Počernicích.

Ten sál u těch Čelikovskejch byl prostě nabytej tak, že tam lidi stáli. To už si člověk říkal: „Ty brdó, to se normálně nestává.“ Ted' navíc v těch předních místech tam seděli zajímaví lidi Landovský, Chramostová, Tříška... To si člověk řekl: „Podívej se tady se na nás jdou podívat takový esa!“ Spíš bych řekl, že jsem začal mít i trému. Taky se mi tam povedlo jedno okno, teda to bylo tak strašný okno, že náповěda už pomalu křičela a já furt to neslyšel. Tak jsem prostě řek, aby mi prominuli, že nevim jak je to dál, že se musim jít zeptat. Tomělo tak obrovskej aplaus, ale obrovskej! A Václav mi potom po představení říkal:, „Žes to udělal schválně?“

V následujících dnech po představení si pro pana Spoustu přišli do práce příslušníci Stb a odvezli ho na výslech. Po něm i po ostatních hercích chtěli, aby podepsal, že k účinkování ve hře ho Havel donutil. Nikdo to však nepodepsal.

I v době kdy byl Václav Havel ve vězení jezdil na Hrádeček za jeho manželkou Olgou.

Tak jsem jí třeba vozil nějaký věci nebo tohlencto. Strávil jsem tam třeba víkend i s manželkou jsem tam samozřejmě jezdil.

Když už byl Václav Havel prezidentem, potkal se s ním v Počernicích.

Postavil jsem se kudy jde, a když přicházel, tak jsem mu zamával. A on, když mě viděl, tak byl hrozně rád a říkal: „A teď hned tady je zrovna představitel hlavní role.“ A šli jsme k těm Čelikovským se tam podívat.

A jakým heslem se Viktor Spousta v životě řídil?

Jak to přijde, tak se stím poper. Protože život tě překvapí mnohokrát.